

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 726. Usque Ad Annum 813

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117859

§.51. Constantini Antipapæ litteræ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66091)

Nicetas Patriarcha, ut Imperatori adu-
 laretur, Imagines tam musivi operis
 quam in ligno pictas in domo Patriar-
 chali & Monasterio Abrahami delevit.

Sæcul. VIII.
 A. C. 767.

Cong. C. P.
 IV. c. 6.

§. LI.

Constantini Antipapæ litteræ.

Interim Romæ hæc agebantur. Con-
 stantinus Antipapa, datis post ordina-
 tionem suam sine mora ad Regem Pipi-
 num litteris, quas quidam a Rege Lega-
 tus, ut Roma Acta Sanctorum in Fran-
 ciam deferret, suscepit reddendas, signi-
 ficabat, invitum se a populo fuisse ele-
 ctum, videbaturque oratio hominis ab
 avaritia & ambitu alienissimi, vel potius,
 qui ipsi ab Epistolis erat, ea modestia lo-
 quentem induxerat, qua maxime Pipini
 præsidium ei conciliari posse credebat;
 tota enim ad id ipsum obtinendum scri-
 pta erat epistola. Dicit etiam transmit-
 tere se, quæ de Actis Sanctorum com-
 parari potuissent. Cum nullum accepis-
 set responsum, secundam scripsit, vehe-
 mentius instans & rogans Regem, ne fal-
 sa de se deferentibus fidem haberet. Sub-
 jungit: *Certio rem te facimus, quod duo-*
decima mensis Augusti, Indictione quin-
ta (nempe anno 767.) Jerosolyma ad
nos venerit Presbyter, nomine Constan-
tinus, afferens Epistolam Synodicam
Patriarchæ Jerosolymitani ad Paulum

Cod. Carol.
ep. 98.

Sæcul. VIII. *Antecessorem nostrum datam, atque adu-*
A. C. 767. *bus aliis Patriarchis Alexandrino &*
Antiocheno pluribusque ex Oriente Me-
tropolitibus approbatam. Hanc acceptam
gaudio perfusus approbavi, & super Ca-
thedram populo prælegi curavi, cujus
Exemplar Græcum unum, & alterum
latinum tibi mittimus, ex quo cognos-
cas, quam pio affectu omnes in Orien-
te Christiani in Sacras Imágenes fe-
rantur.

Conc. Nic. 2. Epistola Synodica ista Theodori Je-
 act. 3. to. 7. rosolymitani eadem procul dubio est,
 p. 175. quam pro more Cosmo Patriarchæ Ale-
 xandrino, & Theodoro Patriarchæ An-
 tiocheno miserat. In ea multis Fidem
 suam exponit de Trinitate, & de Incar-
 natione, duas Naturas, & duas Volun-
 tates diserte confitetur. Sex Concilia
 Oecumenica recipit, & ex numero Perfo-
 narum in Sexto damnatarum nomen
 Honorii non expunxit. Tandem ubi lo-
 quitur de Article, de quo tunc præci-
 pue disceptabatur, dicit: *Recipimus, &*
 p. 183. *amplectimur Traditiones Apostolicas, qua*
Sanctos tanquam servos, filios, & amicos
Dei honorare, & adorare docemur. Pra-
terea adoramus sanctas Imágenes Domini
nostri Jesu Christi secundum suam Hu-
manitatem, & Sanctæ Matris ejus, A-
postolorum, Prophetarum, Martyrum,
Confessorum, & Justorum.

Hæc

Hæc distinctio Confessorum & Justorum notari meretur, atque sæpius in illius ævi Scriptoribus recurrit. Sub Confessorum nomine illos solum, qui pro Fide aliquam ærumnam passi fuissent, indicare, sub nomine autem Justorum, vel Perfectorum, alios Sanctos, qui postea Confessores appellati sunt, complecti voluisse videntur.

Sæcul. VIII.
A. C. 768.

§. LII.

Constantinus eiectus.

Nulla tenemus indicio, Regem Pipinum litterarum Antipapæ Constantini rationem habuisse, nec quidquam movisse, quo ejus usurpationem confirmaret. At Romæ Christophorus Primicerius & Consiliarius cum filio suo Sergio Sacellario seu Thesauri Custode mori potius constituit, quam impiam in Sedem S. Petri præsumptionem æquo animo ferre. Ergo simulant cupere se Monasticam professionem amplecti, & licentiam a Constantino petunt se in Monasterium S. Salvatoris in Longobardia recipiendi. Papa, postquam Christophorus sibi fidem jurasset (verisimiliter quod nihil contra ipsum moliturus esset) utrumque dimisit. Verum, qualivero rem quidem bonam perjurio quarere licitum crederent, ubi in Longobardiam pervenerunt, declinaverunt a Monasterio

Anast. in Steph.

rio